

ret sig over dette Misforhold. Lovforslaget forbyder jo nu et saadant Opkøb og baner derved Vejen for sunde Forhold med Hensyn til Billetsalget ved vore Theatre.

Samtidig synes jeg, det er berettiget, at Undervisningsministeren, som det hedder i § 2, kan give Boglader, Bureauer, Kiosker og lignende Forretninger i passende Antal Bevilling til mod et af Ministeren fastsat Vederlag at modtage og besørge Forudbestilling af Billetter. Jeg tror, det er en praktisk Ordning, som det er godt at bibeholde.

Med Hensyn til Pladserne i Galleriet mener jeg efter de Oplysninger, den højtærede Minister har givet, at der ikke vil være nogen særlig Grund til at foretage Forandring i saa Henseende.

Da vi, som sagt, fra vort Partis Side bifalder Lovforslagets Formaal, skal jeg anbefale det til uforandret Vedtagelse.

Helge Kjeldskov: Det foreliggende lille Lovforslag er vedtaget enstemmigt i det andet høje Ting, og vi fra vor Side kan ligeledes give det vor Tilslutning. Lovforslaget gaa jo ud paa at forbyde Videre salg af Billetter til Theatre og andre offentlige Forlystelser mod Fortjeneste, og det ledende Motiv i denne Tanke ligger lige for og er sikkert paa forud at have almindelig Sympati for sig. Der er mange Mennesker, om end ikke i denne Sal, som har været udsatte for at staa opstillet foran Billetkontoret maaske en halv Times Tid, og naar man saa endelig naar hen i Nærheden af Billethullet, til det forjættede Land, bliver der raabt ud: „Teatret er udsolgt“, og det, skønt der kun er eksperderet et halvt Hundrede Mennesker. Det har mange Gange ærgret mig at maatte se paa, at nogle ganske faa Personer i Virkeligheden har disponeret over hele Teatret. Og naar man saa senere i Løbet af Dagen vil henvende sig til disse Mellemlandere, føler de sig som Situationens Herrer og er i Stand til at forlange en ublu Overpris af det Publikum, som gerne vil se den paagældende Forestilling. Dette vil formentlig kunne afhjælpes ved Hjælp af Loven.

Saaledes som Lovforslaget oprindelig var affattet ved Forelæggelsen i Folketinget, gik det kun ud paa i al Almindelighed at forbyde Videre salg af Billetter mod Fortjeneste. Men der er i det andet høje Ting sket en Ændring derigennem, at der nu staa: Det kongelige Teaters Loger kan dog som hidtil bort sælges ved offentlig

Auktion for en Sæson ad Gangen, og for de saaledes solgte Billetter gælder Bestemmelsen ikke. Dette hænger sammen med, at der saavel straks ved Lovforslagets Forelæggelse af den højtærede Undervisningsminister som senere af Ordføreren for det konservative Folkeparti blev peget paa, at dette Forhold ikke var uden finansiel Betydning; Lovforslaget vilde i Virkeligheden, hvis det blev gennemført uforandret, betyde en ret stor Nedgang i Teatrets Indtægter. Der blev endog nævnt, at det kunde dreje sig om op imod 200 000 Kr.s Mindreindtægt for Teatret. Det kongelige Teaters Chef har til det andet høje Ting indsendt en Skrivelse, i hvilken han nærmere motiverer sine Betæneligheder, og han peger meget stærkt paa, at ved uforandret Gennemførelse af Lovforslaget vilde man i Virkeligheden modvirke det Krav, Rigsdagen Gang efter Gang har stillet til Teaterbestyrelsen: at man skal virke hen til Balance i Teatrets Regnskab. Jeg mener, at Rigsdagen maa være klar over, at Lovforslaget har en finansiel Rækkevidde. Det bliver nu noget indskrænket derigennem, at der er sket den omtalte Tilføjelse til § 1, hvorefter Logeauktionerne fremdeles finder Sted. Man skulde undre sig over, at det kunde have saa stor Betydning, men Ministeren oplyste i det andet høje Ting, hvad Billetterne, som ved Logeauktionerne opraaes til Teatrets almindelige Priser, sælges for. For at tage et Eksempel skal jeg nævne, at for Loge 2 i Balkonen med 10 Pladser à 3 Kr. 50 Øre, altsaa tilsammen 35 Kr., betales for Mandag Aften 40 Kr. 25 Øre og for Lørdag Aften 54 Kr. 50 Øre. Der er altsaa en meget betydelig Forskel, det gælder navnlig Balkonen samt 1ste og 2den Etage, og Beløbet, det drejer sig om, bliver, som nævnt, ca. 200 000 Kr. Dette hænger sammen med, at der er en vis Konkurrence mellem disse Købere, de er ikke bange for at løbe en vis Risiko, thi en saadan er der naturligvis. Hvad jeg gerne vilde understrege, er, som sagt, den finansielle Betydning, det vilde have haft, hvis Lovforslaget var gennemført blankt; men der er jo nu indført den Ændring, at Logerne fremdeles maa bortauktioneres.

I § 2 bestemmes det, at „Undervisningsministeren kan give Boglader, Bureauer, Kiosker og lignende Forretninger i passende Antal Bevilling til mod et af Ministeriet fastsat Vederlag at modtage og besørge Forudbestilling af Billetter til offentlige Forlystelser“. Jeg anser dette for at være en god og fornøftig Foranstaltning, thi de